

Izhaja vsak torek in soboto ob 4 uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6 zvečer. Stane po pošti prejeman ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekašiču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v "Narodni tiskarni", ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo "Gorice". Oglasi se računajo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Profesor Wahrmond.

Na inomoški in verzi poučuje cerkveno pravo neki profesor Wahrmond. Ta mož je pred leti gnanjal veliko agitacijo za ločitev zakona; sedaj pa je začel v posebni knjižuri tajiti temeljne nauke katoliške vere. In ta človek še vedno poučuje krščanske dijake v cerkvenem pravu. Ta mož, ki tajni temeljne resnice katoliške vere, obenem pa predava cerkveno pravo, bi moral izginiti iz univerze. Profesor, ki poučuje bakteriologijo — nauk o bakterijah — sam pa ne bi verjel, da so bakterije na svetu, tak profesor bi moral prositi za odstop. Ne tako pa Wahrmond!

S profesorjem Wahrmondom imajo svobodomislecii posebne namere. Ker se jim z Masarykom ni posrečilo, začeti pri nas kulturnega boja, hočejo porabiti sedaj Wahrmondovo sfero da začne kulturni boj. Prve kroglje so že padle v proračunskem odseku. Začel je socialno-demokratski poslanec Seitz, ki je napadal papeževga poslanika na Dunaju. Papežev poslanik Belmonte je namreč pri našem zunanjem ministru nastopil za to, da bi odstopil tak profesor cerkvenega prava, ki napada cerkvene nauke. Radi tega je začelo liberalno in socialno demokratsko časopisje srdito napadati papeževga poslanika in napadal ga je v proračunskem odseku tudi socialist Seitz. Krščanski poslanci dr. Korošec in dr. Drexel sta branila papeževga poslanika ter protestirala proti napadom na njegovo osebo.

Pripomniti pa moramo, da je poslanik ravnal popolnoma po papeževem naročilu. Papež odlično stoji na stališču, da Wahrmond odstopi.

Iz te afere utegne nastati kulturni boj. Vsi znaki kažejo, da je Wahrmond prvi bojni signal za početek boja. Zdi se nam, da se bodo sovražniki cerkve temeljito opekli, če menijo, da bodo kaj dosegli s kulturnim bojem. Naši politični nasprotniki, liberalci in socialisti, zmagujejo še tuptam, ker jih ljudje ne poznajo, ker se liberalci delajo še bolj verne ko smo mi. Toda kulturni boj bo raztrgal krinko z obraza tem hinavcem. Ljudstvo se bo tem krepkeje oklenilo

krščanskih strank. Če začno liberalci in socialisti kulturni boj, bodo s tem prebrčili vsake plodovito delo za ljudstvo. In da jih bo ljudstvo za to tudi pošteno plačalo, naj ne dvomijo.

Kulturnega boja se nam ni bati. Očistilo se bo ozračje, pojasnili se bodo pojmi in to bo v neizmerno korist krščanske organizacije.

Zopet paralela „Elinosti“.

In zopet se je prikazala tržaška „Elinost“ na površju svojega „paralelcvanja“, pomolila roko ter mignila s kazalcem in sredincem, češ: če dva delata isto, ni isto. In to isto in ne isto je seveda naš novi deželni volilni red in istrski pribodnji. Razburil jo je „Slovenec“ s primero pod naslovom: „Za dr. Šusteršičem in dr. Gregorčičem dr. Laginja“. K temu mu je dala povod sama „Elinost“, ki je izjavila, da bo novi vol. zakon istrski „še vedno krivičen za Slovane, a da je bilo nemogoče vsled pritiska razmer za Slovane kaj več doseči“. Na to „Slovenec“: „Ko je bila sprejeta volilna reforma za državni zbor, je napadala („Elinost“) dr. Šusteršiča, da je izdal štajerske in koroške Slovence. Noseveda takrat menda ni bilo nobenega „pritiska razmer“. Prišla je na vrsto volilna preosnova za goriški deželni zbor. Tudi ta ni pravična za Slovence, in zato je tržaški dnevnik v svoji solzarski jezi ljuto napadal dr. Gregorčiča, češ, da je on izdal goriške Slovence. O kakem „pritisku razmer“ tudi tukaj ni bilo govora. In sedaj imamo zagotovljeno volilno preosnovo za istrski deželni zbor, ki je tudi krivična Slovanom. Mi smo mislili, da se bodo zdaj gospodje okoli tržaškega dnevnika kar utopili v svojih solzah. Saj jim je Istra venlar najbližja. A zapihala je burja, huda tržaška burja, in posušila vse solze. Niti ena ni kanila iz oči teh gospodov, ki se sicer tako radi solzijo. Pač pa so vendar enkrat spoznali, da narodnim voditeljem vsled „pritiska razmer“ ni možno vsega doseči. Če bi mi hoteli biti zlobni, bi s prav isto pravico, kakor je tržaški dnev-

nik napadal dr. Šusteršiča, da je izdal Štajerce in Korošce, in dr. Gregorčiča, da je izdal Goričane, smeli trditi, da je dr. Laginja izdal istrske ne samo Slovence, pač pa tudi Hrvatse. Zopet imamo en dokaz, da so razmere veliko močnejše, kakor puble fraze in solzarska politika tržaškega dnevnika“.

Tako „Slovenec“. Zares fina lekcija, katero so gospodje pri „Elinosti“ pa tudi vrhovato zaslužili. Pa seveda ljudje, ki si domišljujejo, da je slovensko rodoljubje najti edino le še v Trstu, ki proglašajo narodno delovanje slovenskih strank zunaj tržaškega ozemlja za golo strankarstvo, osobito še onih strank, karere ne soglašajo s političnimi nazori uredništva in lastništva „Elinosti“... taki ljudje čutijo jednake lekcije za zločin razžaljenega veličanstva, in ta razžaljenost jim le še bolj razgreva domišljijo o lastnem izključno privilegiranem narodnjaštvu. Tak utis vsaj je napravilo na nas vse, kar je napisala „Elinost“ v svojo obrambo proti lekciji v „Slovencu“. V vsem tem pa nismo našli nič drugega nego to, kar je spravila za časa državnozbornske volilne kampanje v boj proti našemu novemu dež. vol. redu; torej le drugo neizpremenjeno izdajo neresnic, nečednega podtikanja in zavijanja, izvirajočega iz sovraštva do naše Slov. Ljudske Stranke. Mi bi k tej drugi izdaji prav lahko molčali; kajti ožigosali smo dovolj jasno in podrobno že prvo. Dali smo s tem „Elinosti“ povoda in prilike, da bi bila pobijala in ovrgla naše stališče in naše nazore o vol. reformi goriški, kakor smo mi storili z nje stališčem in nazori. Jedno naših dotičnih člankov je bilo priznavanje, da so določbe števila slov. in ital. poslancev v posamnih skupinah v novem vol. redu z ozirom na slov. večino v deželi krivične kakor v prejšnjem; poleg tega priznavanja smo tudi poudarjali prepričanje, da so te krivične določbe neizpobitne posledice dejstva, da imajo Lahji močvečine v deželni zbornici v svojih rokah in da jim slov. zbornična manjšina ne more izvit iz rok te večine, dokler si Slovenci ne osvojimo mandatov kupčijske zbornice, ali dokler vlada ne prizna tudi za deželne zbornice principa splošne

volilne pravice. Dokler se pa to ne zgodi — tako smo naglašali — je pametneje, da se zadovoljimo s postranskimi poboljški, katere nam pcutuja nova vol. reforma, ti so: razširjenje vol. pravice, direktne in tajne volitve, primernejša razdelitev volišč. To je bilo naše stališče nasproti vol. reformi v preteklosti in tako ostane v prihodnosti. Mi smo pozivljali „Elinost“ opetovano, naj nam dokaže, da nimamo prav, da smo v zmoti; ona pa je tem našim pozivom skrbno mašila oči in ušesa, izgovarjaje se, da nima za to ne časa ne prostora. Imela je pa časa in prostora za hujskajnje javnega mnenja proti naši stranki v zadevi vol. reforme. To [pa ni bilo delo ljudi, ki so dobre volje, ljudi, ki se ne dajo tudi v politiki odvrniti od poti poštenosti. „Elinost“, ki junaško vihti vsak dan meč nad „pabogom strankarstva“, je vztrajno darovala temu pabogu žrtve poštenosti in rodoljubja. Kakor zahteva razsvajeni in razposajeni dečak od svojih starišev denarja, ne meneč se za to, od kje naj ga vzamejo, ravno tako je zahtevala „Elinost“ od naših poslancev, naj bi bili od laških poslancev priborili v posamnih volilnih skupinah večine primerne število prebivalstva, a ni se brigala za to, da bi takih večin Lahji na noben način ne dovolili, ker bi prišli po njih ob večino v zbornici. Pričakovati od Lahov, da se prostovoljno odrečejo zbornični večini, more le kak politični otročaj! In ker niso mogli naši poslanci ugoditi tej blazni zahtevi, jih je obdolžila „Elinost“ narodnega izdajstva, t. j. ona „Elinost“, v kateri dne 19. marca čitamo: „Naši poslanci (seveda tržaški) delajo mnogo in si prizadevajo, a čudežev ne moremo in ne smemo zahtevati od njih“. — Tako torej: O! tržaških poslancev se ne morejo in ne smejo zahtevati čudeži, istrski poslanci smejo sklepati z Lahji „vsled pritiska razmer“ Slovanom tudi krivične kompromise, le goriški (seveda naši) so pred „Elinostjo“ uboga para, ki naj prestavlja gore, ki naj zacopra Lahe, da si sami denejo okoli vratu vrv politične smrti! Tako uči tržaška „Elinost“, taka je nje logika, tako nje pravicoljubje! In zdaj, ko je prejela od „Slovenca“ zaslužno

LISTEK.

Resnična historija.

Spisal Štefan Levkós.

(Dalje.)

Pogledal je mater in na dnu duše ga je spekla njena bol, — in na novo je zahrepenelo njegovo srce — v velikem — nevdoljivem hrepenenju.

Začel je zopet govoriti pol jeclja-joče — pol nezavedno. Hotel je tolažiti mater, — pa ni vedel kako, — ni vedel kaj; — domislil je misel do polovice, — pa se mu je zaustavila, — izgovoril je par besed, — pa je presekal stavek na sredi:

„Ni bilo lahko! S krvavečim srcem sem se ločil od nje. — A prišlo je spoznanje, ni mogoče drugače; — in tako umiram sedaj, — — — nič sanj več, — nič nad in upov, — — — samo neskončno, neizmerno hrepenenje v srcu, — brezupno in brezsmotno.“

— Vedno sem želel, da bi se zgodilo spomladi, — — in sedaj je prišla pomlad in jaz umiram, — — — nič nad, nič upov več, — poslovil sem se od vsega. — Ni bilo lahko!

— Prišlo je spoznanje in izprevidel sem, da je moja pot končana, — da je vse drugo le prazen sen; niti stopinje ni več, niti koraka. —

— Ni to prazna slutnja, kar se je zbudilo s hrepenenjem v srcu... Želel sem, da bi se zgodilo spomladi, — in prišla je spomlad — in kar se ima zgoditi, je blizu... —

Mati se je sklonila nad njegovo glavo, — v njenem plaku obupna groza, — krčevito se ga je oklenila in ga poljubila na mrzlo čelo... —

Ni je spoznal, ni čutil njenega objema, ne njenega poljuba na ledenem čelu. —

Ni bilo lahko!... Tako lepe, tako prijetne sanje, pa se človek prebudi, — pride spoznanje in človek izprevidi, da je vsega konec. — Samo sen, kratek, prazen sen! —

— Ni lahko!...

— In potem sem želel, da bi prišlo spomladi... in zgodilo se je vse, kakor sem želel... In to je najhujše!

— Spomladi umirati! — Mlado jutro se smeje skozi okno... in ta opojni duh vijolic... in to žarko solnce, tako

toplo, tako prijetno;... in to hrepenenje v srcu, — brezsmotno, — brezupno!

— Vse to mlado življenje, — tako prijetno, — tako veselo, opojno... toplo... —

— To je najhujše, — če zre človek pred seboj živ sen, — če ga gleda z lastnimi očmi... in če je spozna nje v srcu in ve in vidi, — da je vse le sen... in če je hrepenenje neizmerno, — to je najhujše!

— Če bi viseli pod nebom svinčenotežki oblaki, — če bi bil zunaj pust in mračen dan, — če bi bila okna zastrla, — če bi se strahovi skrivali po kotih, — če bi ne bilo hrepenenja v srcu, bi to ne bilo težko, — nič groznega bi ne bilo.

— Nič hudega in nič groznega bi ne bilo, — če bi se odtrgali izpod neba svinčenotežki oblaki, — če bi vse vničili, — vse pokončali.

— Nič hudega bi ne bilo, če bi bilo okno zastrito, — če bi ležal človek v temi... v mraku... ampak to je najhujše — če si je pomlad, če se smehlja

mlado življenje skozi okno... hrepenenje v srcu.

— Ne bi bilo tako hudo v temi... v mraku... če bi bilo okno zastrito... —

Mati je stopila k oknu in je zastrla. Zmračilo se je po sobi.

Nikoli se ni zgodila ta historija, ker ni stala nikoli moja mati ob moji smrtni postelji, — in ne zgodi se nikoli, — ker moja mati ne bo stala nikoli ob moji smrtni postelji.

Resnična pa je ta historija, — kakor se ni dogodila, in kakor ni več mogoče, da bi se zgodila; — resnična, — kakor resnično nisem umrl ne jaz, — ne hrepenenje v srcu.

Prišlo je spoznanje, — zaželel sem da bi se kmalu zgodilo, kar mora biti, — zgodaj, zgodaj, — kmalu, — spomladi, če mogoče... —

In sedaj je pomlad v deželi!... Resnična je ta historija, kakor je resnično hrepenje v srcu!...

(Konec.)

lekcijski, zdaj hoče ta nepopolnija grešnica pokriti prvi greh z novim! Ali kakor k prvemu ne moremo tudi k drugemu molčati.

Dopisi.

Iz Vipavske doline. — (V Ajdovščini je središče liberalstva.) — Priča je sramotna resnica, da so Ajdovci v skupini trgov glasovali enoglasno za proizvođačnega goriškega razkola, voditelja goriškega liberalstva Gaberščka. Ajdovščina dela čast svojemu imenu.

Kmetje iz celega okraja nosijo svoj denar ajdovskim botegarjem in oštirjem. Ljudstvo ki mora hoditi k sodnji in davkarji pusti v Ajdovščini marsikatero krono po nepotrebnem. Mnogo sejmov privabi ljudstvo, da prinese svoje denarce ajdovskim obrtnikom. Celo cerkveni patron mora Ajdovcem služiti v okoriščevanju in demoralizovanju okoliščanske mladine, kateri prikrbi ajdovska občina o sv. Ivanu veliki ples, da se polnijo žepi liberalnih gostilničarjev. Ajdovcem se dobro godi, ker jih kmetjsko ljudstvo redi. Zato si pa domišljneje, da so oni gospodarji vipavskega kmeta, katerega so priklenili s posejnico nase. Vsiljujejo mu ne le svoje blago, ampak tudi liberalstvo.

O volitvah so z vso silo ponujali to že drugod zaležano in obrabljeno robo tudi v okolico. Posebno na Lokavec so se vrgli, kjer jim držita roko botegar Hmelak in oštir Rebek. Pod notarjevimi vodstvom so Ajdovci hujkali kmete in delavce zoper Slovensko Ljudsko Stranko.

Pijače ni manjkalo. Le na dan ožje volitve za km. občine so plačali Ajdovci v dveh gostilnah 150 litrov vina. Govori se, da so tudi povabili Lokavčane za preteklo nedeljo na prsto pijačo v ajdovske gostilne. Ubogi reveži se dajo slepiti in voditi za nos s pijačo. Pijača, ki so jo dajali zdaj zastoj, bo obilno poplačana na škodo zaslepljenega kmeta. Kedaj so bili ajdovski trgovci in gostilničarji prijatelji kmeta? S sladkimi besedami ga vabijo na svoje liberalno kramarsko srce in ga tako stisnejo k sebi, da mu izmolzejo denar in moštvo.

Ali naj bo vipaski kmet še dalje suženj ajdovske nikdar site gospode? Ajdovci se bojijo, da ne bi krščanska Slovenska Ljudska Stranka kmetu odprla oči, da bi se kmet zavedel in se osamosvojil z ljudskimi posojilnicami in gospodarskimi društvi. Zato ga hočejo ukleniti v jarem liberalstva, ki skrbi le za tiste, ki na lahkem živijo od kmetске labkomiselnosti.

Soglasno so Ajdovci volili sovražnika slovenskega kmeta, nasprotnika ljudskega združenstva, izdajatelja protikrščanske „Soče“, prijatelja liberalnih Lahov, pobratima pobeglega laškega liberalnega juda advokata poslanca Luzzata; kmetom pa so vsiljevali Gaberščkove somišljenike. Zato neodvisni kmetje, le pastite se za norca imeti od ajdovskih liberalcev, podpirajte jih z vašim denarjem, da vas bodo zastupljali z brezverskim liberalstvom. Ob takih razmerah ne kaže drugega kakor: „Proč od Ajdovščine!“
Organizator.

Iz Podgore. — Pričakovali smo odgovora na dopis v „Prim. Listu“, toda bili smo presenečeni. V dopisu v „Soči“ je bilo toliko praznih fraz, da niti nismo mislili na to odgovarjati; kajti menili smo da stopi pred nas mož izkušen in modre besede ter nam odgovori. Iz tega dopisa pa se je zrknila globoka nezrelost in nesposobnost za politiko. Odgovorili bomo v „Gorici“ na glavna izvajanja v dopisu da ne bo kdo menil, da se jih ustrašimo. Prvo, kar je ležeče na tem dopisu je to, da je otročjega duha, kakor je otročja tudi starka liberalna stranka, ktera se lišpa z raznimi krinkami, podobna stari devici. Podgorski liberalci pravijo, da v Podgori ni več kruha za klerikalizem. Motijo se zelo. Pred leti je pretila Podgori nevarnost, da jo ne poplavi brezverski in breznarodni socializem v verskem, npravnem in še bolj v narodnem

oziru. Liberalci so držali križem roke, jih gledali ter tožili, kaj bo z narodnostjo. Ko smo bili te povodnji rešeni, nastopili ste tudi kot sovražniki socializma, češ da so breznačajni in breznarodni. Toda ko je prišel 9. marca dan, vam ni bil mar ne značaj, ne narod, v objemu z „rdečkarji“ ste kmetu razlagali politiko, ktere niti sami niste zmožni. V objemu z brezdomovinci ste stopili na volišče in volili može, ktere ni postavila ljudska ampak Gaberščkova volja. Lep čin vam je zapisan na vašem čelu, neizbrisljivo in razločno, ki bođe pospešil vaš propad. Zanašate se na prihodnost, tudi mi se zanašamo na bodoče čase z zavestjo v srcu, da so naša načela prava ljudska načela, ter da naša misel povsodi prodira, med tem, ko se vaše vrste povsod, na vseh koncih in krajih krčijo, ker liberalizem med ljudstvom nima prostora in ga tudi ne bo nikdar imel. V vsaki deželi se enkrat dvigne in izbruhne na dan, toda ljudstvo ga kmalu obsodi za vedno.

V dopisu se tudi govori o lepi mirni agitaciji od liberalne strani. Radi verjamemo, da ste agitirali na zunaj od moža do moža, vsaj to trdimo tudi mi. Mi bi vam tudi nič ne rekli, če ravno ste agitirali nasilno in nekorektno, če bi vi ne bili liberalci t. j. v našem svobodnjaki ali svobodomiseltci. Pravite, da hočete ljudstvo napraviti svobodno, dati mu popolno politično prostost a ga kujete v verige suženjstva.

Ako ste res svobodomiseltci, čemu treba sleparstva, priganjanja in politike ob sodu, ali morda imate svobobo samo za se in jo ljudstvu ne daste? Pravi svobodomiseltci ne bi imeli kratiti ljube svobode, ampak moral bi jo zvesto podpirati in pospeševati. Bodi vam v obraz povedano: Dne 9. marca ste nastopili kot turške paše ne kot moderni svobodomiseltci in naprednjaki in to je drug dokaz vaše breznačajnosti. V dopisu pride na vrsto zloraba politike v cerkvi. Ravno tega smo pričakovali. Bodi vam povedano to-le: Dr. Franko, Križnič in Štrekelj so kandidirali na program nar napredne, ktera je ob enem tudi svobodomiseltne stranka, in kateri može bi kot poslanci se potegovali za svobodomiseltne framazonske ideje, ktere pa so krščanski veri nasprotne. Kdor se hoče o tem prepričati, vzame naj v roke „Svobodno Misel“, ktera se med liberalci mnogo čita in ktero prodaja in razširja tudi Gaberšček in ktera je nekako versko glasilo svobodomiseltcev. In ta „Svobodna Misel“ piše članke v popolnoma brezverskem duhu, taji Kristus in sploh vsako božanstvo. Ali naj potem duhovniki priporočajo in hvalijo take može, kateri kandidirajo na tak program. Ali ne bi s tem, da bi molčali duhovniki dali svobodomiseltcem prav? Molčali so na Francoskem, kakšna je bila posledica v vsak, tega ne taje niti liberalci. Da bi g. kurat Golob molčal, ali bi ne dal tedaj prav onim podgorskim liberalcem, ki govorijo češ zakaj se sv. maša ne opravlja v slovenskem jeziku ter s tem označijo duhovnike kod kake hrezdomovince. Ker vsi liberalni filozofi (!) tega ne umejo, mora se jim seveda povedati, da se mora v sv. cerkvi rabiti le tak jezik ki je neizpremenljiv. Vsakdo, ki se je le nekoliko učil dobro ve, koliko se razločuje današnji slovenski jezik od onega; ki se je pred več stoletij govoril. Bere pa naj na pr. brizinske spomenike in prepričal se bođe, da je res tako. Sicer pa katoliška cerkev dovoljuje vstop tudi drugim jezikom v liturgiko, tako na pr. smo mi Slovani počaščeni da se tu in tam opravlja sv. maša v staroslovenskem jeziku. Samoumevno se je moglo dovoliti to le mrtvemu jeziku, kar je na pr. staroslovenski — saj ga nihče več ne govori. In ako politika res nima nič s cerkvijo opraviti, zakaj pa so hoteli pred par leti upeljati razporoko, saj to je vendar cerkvena reč, čemu se je na ta način napadala sv. cerkev in se zlorabljala v politiki. Menimo pa da, dokler se bodo vršili napadi na sv. cer-

kev, ona se ima pravico po svojih duhovnikih tudi braniti in duhovniki imajo pravico in tudi dolžnost svoje vernike svariti pred napadavci. O tem še kaj več prihodnjic!

Dalje se govori v dopisu o dr. Šusteršiču in o Koroščih. Podgorski liberalci so torej še vedno mnenja, da je dr. Šusteršič kriv, da so koroški Slovenci dobili en sam mandat. Saj so že sploh vsi liberalci prepričani, da je tega kriv dr. Ploj in kadar se je to izkazalo kot resnica združili so se zopet kranjski in koroški somišljeniki med katerim so bili napravili razpor liberalci. In kadar to ni vejjalo napravili so razpor v Ciril-Methodovi družbi in zadali Koroščem hujšo račun nego Nemoi z dr. Plojem. Toda še ni bilo dovolj, razdrli so slogo koroških Slovencev popolnoma in jih razdružili v dve nasprotni stranki. Nekaj tacega so napravili tudi pred leti na Goriškem. Kaj ne, to je narodno delo? Tadi mi vemo da velja po novem volivnem redu en Furlan več ko en Slovenec, vemo dobro, da je red krivičen in smo tudi protestirali. Toda poprej je bil ta volivni red še mnogo slabši. Saj so imeli Lahi večino. Zakaj ne napadete dr. Laginjo, ker je istrski deželni zbor tudi dobil krivični volivni red.

V dopisu se hudojete tudi črez kranjske zadrage, ki so rešile kmeta liberalnega kapitalizma. In pri tem z dobrim tekom požirate one vzdihljeje kakoga pijančka, kateri je po svoji krivdi prišel na boben. Dober tek. Kranjski liberalci pa niste v dopisu nič omenili, kateri so uže enkrat za vselej odigrali svojo ulogo in kakor jo odigrajo v kratkem času tudi na Goriškem. Odigrali jo bodo, da si skrivajo obraz za slovensko trobojnico in zlorabijo narod v politiki. Toliko za danes, dokler ne odgovorite bolj taktno zadnjič zastavljenemu vprašanju: Kaj ste napravili vi in sploh kdo ima več zaslug za narod? Nismo menili da vas bomo radi tega vprašanja spravili v zadrego, da ne boste družega kakor besede ki vam veljajo: Nič in dvakrat nič. Dopis ste končali z „zora puca, bit će dana!“ Da zora puca, vzhaja lepno solnce izobrazbe slovenskega naroda pod okriljem naše „Slov. Ljudske Stranke“. Le na zahodu je še mrak, ki tlačil v verigah liberalnega suženjstva ubogi kmečki in delavski rod. A tudi tam se megla umiče, izginja mrak...

Breginjski Logje. — V časnikih se bere, da je bilo v občini Breginjski dne 9. marca pri ožji volitvi v splošnem volivnem razredu za liberalno-agrarne kandidate oddanih 291 glasov. Tiskarski škrt je imel tu svoj rep — za imenovano je bilo v resnici oddanih 129 glasov — za kandidate S. L. S. pa 132 glasov. Agitiralo se je za liberalno-agrarne kandidate na vso moč po Breginju, Logeh, Robidišču — vspeh agitacije pokazal se je posebno v vasi Robidišče, od koder so prišli skoro vsi volilci, mladi in stari, zdravi in bolni, da oddajo svoj glas za „Slovenec“, kakor se je eden izrazil. — Malo jih je motilo, da so imeli slovensko-laško-nemške glasovnice, a ker se jih je podučilo, da ima tudi glavni Slovenec — A. Gaberšček napisane na svoji prodajalni v teh jezikih — so se hitro pomirili. — Ko pridejo ti, čez 40 po številu v Breginjski, sprejmejo jih krepki živio-klici. Obe stranki ste bili prepričani, da zmagajo liberalci ravno s to četo sijajno. A glej ga spaka, ko se razglasi izid volitve, so ti ostali v manjšini za 3 glasove.

Odkod se je vzelo toliko preklicanih „klerikalcev“? Prišli so gospodarji stare korenine iz Breginjski, ki ne volijo po prepričanju, ki se dobi pri volilni pijači, prišli so može od tam samostojni, od nikogar odvisni, prišli so skoraj polnoštevilno vrli volilci iz Logov s svojim duhovnikom in s svojim za občinski blagor posebno vnetim podžupanom Matija Gašperutom. Čast Breginjski, čast Ložanom, med temi še posebna čast g. podžupanu!

Da so se po veseli novici o zmaji

v Breginju može v Logeh malo povsilili — kdo jim more zameriti. Mi smo storili svojo dolžnost, da S. L. S. na Krasu ni bila sreča mila, ne moremo pomagati.

Tu v Logeh imamo več posebnih potreb, katerih ne gre tu natančneje razlagati. Prosimo gg. poslance S. L. S. bodisi deželne, bodisi državne za njihovo pomoč.
Ložani.

Darovi.

Za „Šolski Dom“ došlo predsedništvu: Goriški srednješolci prispevek za mesec marec K 16.27 Srčna hvala!

Novice.

„Soča“ in koloni. — „Soča“ silno bodoje lepi uspehi našega drž. poslanca, g. Fona in to tim bolj, ker na drugi strani vidi, kako nepomenben je liberalni poslanec g. Štrekelj. Umevamo to jezo; dočim je g. Fon marljivo na delu za svoje volivce, g. Štrekelj lenuhari na Krasu in se ne zmeni prav nič za svoje volivce. Mož si je svest svoje nezmožnosti, zato se raje drži Krasa in se noče izpostavljati nevarnostim velikomestnim. G. Fon ni še niti eno leto na Dunaju in že tako lepi uspehi pri dobavi sena in v kolonskem vprašanju. In ravno to je, kar naše liberalce tako peče, mi pa pravimo: prav vam bodi! Štrekelj ni bil za Dunaj, on je imel lepo doma ostati, pa trtno uš pobijati in trte obrezovati! „Soča“ ga sicer na vse pretege hvali, kakor jūd svojo blago, a o kakih uspehih poslanca Štrekelja nsm ne ve prav nič povedati. Zato ga skuša našopiriti s pavjim perjem, pripisujoč njemu zasluge za dobavo sena, dočim vemo vsi prav dobro, da se je poslanec Štrekelj v tej zadevi oglašil šele, ko smo v časnikih o uspehu g. Fona v tej stvari pisali, toraj ko je bila ta zadeva rešena. In kako se vede „Soča“ v kolonskem vprašanju? Do nedavna se je norčevala s to zadevo in smešila g. Fona in druge osebe, ki v tej zadevi skušajo kolonom pomagati. Sedaj pa, ko se je začela vlada zanimati za to vprašanje vsled prizadevanja gosp. Fona, je tudi „Soča“ obrnila plašč po vetru in bi rada videla tudi ona, da se kolonom pomaga, ker se je prepričala, da ji njeno protikolonsko hujskanje le škoduje,

Našim kolonom in vsem, ki se zanimajo za to zadevo je dobro znano, da se je naših kolonov spomnilo doslej le naše katoliško časopisje in g. Fon, do katerega so se naši koloni obrnili za pomoč. „Soča“ pa trdi, da g. Fon ni ničesar storil za kolone in da gre vsa zaluga v tem obziru edinole gospodu Fajdutijski. Ali je mogoča večja hudobija? In tako glasilo še nekateri naročajo in podpirajo! Taka je liberalna poštenost! Za naše kolone ni nihče vedel, nihče se ni za nje zmenil, dokler niso naši pristavi v „Primorskem Listu“ začeli opisovati in se zanimati za nje in za njih razmere in dokler ni g. Fon nastopil na Dunaju za njihovo zboljšanje. Gosp. Fajduti se res trudi za kolone v laškem delu dežele in med svojimi volivci, a za nas on najbrž niti vedel ni, kakor tudi naši koloni za Fajdutijski in za njegovo delovanje za kolone ničesar ne vedo, preč pa za g. Fona in za njegovo prizadevanje.

Komu naj se ne gabi taka nedoslednost in neznačajnost naših liberalcev! Sami ne store ničesar za ljudstvo, a zasluge drugih hočejo sebi pripisovati samo da bi svojim političnim nasprotnikom ves ugled vničili in jih pri ljudstvu očrnili. Ali taka politika, zidana na lažeh in obrekovanju, nima obstanka in ko ljudstvo spozna liberalne sleparije in obrekovalce, porušijo se vsi njihovi hipni uspehi v prah in razvaline.

Liberalci in socialisti v laseh. — „Rdeči prapor“ dne 18. marca piše: „Liberalci so povsod enaki, povsod nepopolnija. Na Goriškem so bili v četrti kuriji obsojeni na ožje vo-

litve. Odločati so morali socialni demokratje. — Razlika med liberalno-agrarnimi in klerikalnimi glasovi je bila tako majhna, da je bil vsak glas važen. Pri ožji volitvi se je število volilcev na obeh straneh povečalo. Socialno-demokratska agitacija je bila pri prvi volitvi zelo majhna, kar je že zato umljivo, ker na zmago nihče ni upal. Pri ožji volitvi pa so imeli tudi socialisti stvarni cilj: Prepričati zmago klerikalcev. Zato je bila tudi socialistična udeležba pri ožji volitvi veliko večja, kar je pač tudi umevno. Kdor je čital rezultate pri obeh volitvah, mu je moralo biti jasno, da so protiklerikalno zmago povročili socialistični glasovi. Če bi bili socialni demokratje ostali doma, bi bili agrarci-liberalci ležali na tleh. Da je položaj tak, so vedeli liberalci sami pred ožjo volitvijo, zato so pooblastili dr. Treota, prositi za volilno pomoč. Dobil so jo, pač ne zaradi prošnje, ampak zato, ker socialno-demokratska stranka s svojega stališča ni mogla želeli klerikalne zmage. A kako se kažejo liberalci hvaležne za pomoč, ki so jo dobili? — Tako, da podtikajo v „Soči“ socialnim demokratom, da so — glasovali za klerikalce! To je po liberalnih načelih „dostojno!“ Seveda „Soča“ ve, da laže; kajti če bi bili socialisti le doma ostali, ne bi njeni kandidati našli sedež v deželni zboru. Nam sicer take podle trditve ne ranijo srca, ker socialisti niso glasovali iz ljubezni do liberalcev. Ampak značilno je tako ravnanje za „narodno naprednost“.

Jasno kot beli dan, da so socialisti dobili zmago liberalcem. Sedaj liberalci to skušajo utajiti. Morda se sramujejo delavskih glasov; ali pa bi si radi prihranili tiste tisočake, ki jih morajo „plehati“ za socialistične glasove. Zato je „Rdeči prapor“ tako hud. Kmečkimi in delavskim volivcem naj pa se odpro oči!

Pozor okoličani! — V nedeljo ob 1/2 11 dopoldne predava v salonu „Central“ g. dr. Dermastia o delavskih in drugih pogodbah. To vprašanje je zanimivo za delavce in kmeta. Vstop prost. Vabi vse uljudno odbor S. K. S. Z.

Važna odločba. — Cesar je izdal na vsa korna poveljništva odredbo, naj se 1. 1908 poletne vojaške vaje prekinajo za 3 tedne ter kmečki vojaki, ki prosijo za dopust, odpuste domov, da pomagajo doma pri poljskem delu.

Dva ministra v Trstu. — V četrtek sta dospela v Trst trgovinski minister dr. Fiedler in želez. minister pl. Derschatta.

Državni zbor se snide 2. aprila

Cesarjevo zdravje. Stanje cesarjevo je nekoliko neugodnejše. Sicer se katar omehčuje, toda temperatura se je povikšala. Cesar je dobro spal, pa nekoliko pokašljeval. Dr. Kerzl je konstatiral, da so pljuča nekoliko prijeta.

Liberalni kresovi. — Z Vipavskega: Dobravski Petrinec, Vrčonov adjutant in načelnik liberalnega generalštaba je pobiral po Dobravljah in Ajdovščini krone za razsvitljavo na Čevnu. Menda je tudi Gabršček nekaj prispeval. V soboto večer so lezli štirje Dobravci na vrh Kucija in so s topiči in umetalnimi ognji naznanjali liberalno slavo. Škoda da so jih Podgorci prekasno zapazili, ker drugače bi se bila slaba godila predrznim liberalcem, ki se hodijo na tuj svet štrekljati in sramotiti ime vipavskega ljudstva. Pod Čavnom prebiva krščansko ljudstvo, ki zna krepko braniti svoje svetinje in je že prišlo do spoznanja, da so liberalci največji škodljivci slovenskega kmeta. Kakor Petrinec na Kuciju, so liberalci prehiteli dobrodušno ljudstvo, dali so mu sramotno liberalno zaušnico; pa krščanski kmet je zdaj zburjen, druge zaušnice ne dobi več, ampak jo vrne z

obrestmi vred pri prihodnjih volitvah. Liberalna slava se je zasvetila kakor Petričevi kresi na Kuciju, pa tudi kmalo ugasne kakor liberalne rakete.

Kako sta Križman in Bric izgubila stavo? Križman in Bric sta se zanimala za volitve v deželni zbor. Povsodi, koder sta hodila, sta agitirala za liberalno stranko. Tik pred volitvijo prideta skupaj z nekim dornberškim posestnikom. Nagovarjala sta ga, da bi volil liberalno. Mož pa je kazal, kakor da ima neke pomisleke. To sta Bric in Križman smatrala kot gotovo znamenje, da je dotični kmet „klerikalec“. — Očitala sta mu, češ da bo volil klerikalce. Mož pa je rekel, da ne bo volil nikogar. Bric in Križman mu nista verjela. Nato pravi mož, da stavi eno krono, da ne bo šel volit nikogar. To je spravilo Križmana in Brica v veliko veselje. Naredili so stavo tako-le: Križman in Bric dobita od kmeta eno krono, če bo šel volit; nasprotno pa dobi kmet 10 kron, če ostane doma. Na dan volitve je kmet res ostal doma in ni šel volit. Križman mu je z veseljem izplačal 10 kron. — Ta zgodba bi bila s tem seveda že koščana. Toda še ni. Kmet je namreč pri tem Križmanu povedal nekaj, kar je silno podaljšalo njegov obraz. Vkljub temu, da je večkrat prepisal volivni imenik, Križman ni vedel, da tega kmeta ni v volivnem imeniku in da sploh nima volivne pravice. Tako je Križman izgubil stavo in 10 kron.

Nam pa se zdi, da je bila tista stava od strani Križmana narejena z namenom, namišljenega volivca obdržati doma. Gospod Križman naj pogleda če je to po zakonu dovoljeno.

Mermolja se jezli v „Glavu“ na Gabrščeka, ker si ta lasti poglavitve za sluge na „zmagi“. Mermolja piše: „V proslavo naše zmage se je vršil v nedeljo izborni vspehi komerz“. — Na tej proslavi „agrarne zmage“ je govoril Gabršček o rimskih hlapcih. Ker vera agrarcom ni zasebna stvar, kakor pravijo, zakaj so dopustili govoriti o rimskih hlapcih. Saj menda vedo, da liberalci verne katoličane imenujejo „rimske hlapce“. Ali se to ne pravi žaliti verski čuti ljudstva? Da, da! Agrarci sicer trde, da ne puste žaliti verskega čuta ljudstva. A to le radi tega, da bi ljudstvo spravili na svoj lim. A razkrinkujejo se sami. Ljudstvo, spreglej in spoznaj hinavske hlapce brezverskega liberalizma!

Dr. Korošec za slovensko vseučilišče. — V petek zvečer so se zbrali na Dunaju zastopniki nenemških narodnosti k posvetovanju o skupnem nastopu pri razpravi o naučnem budgetu. V imenu Slovencev je imel dr. Korošec stavi sledečo resolucijo: „Z ozirom na to, da slovenskemu narodu po pozitivnem in natornem pravu zajamčena pravica do lastnega vseučilišča in z ozirom na to, da ustanovitev slovenske pravne fakultete v najkrajšem času odgovarja praktični potrebi, se vlada pozivlje, da vse primerno ukrene, da se tem zahtevam, ki jih stavlja ves slovenski narod soglasno in brez razlike strankarskega političnega mišljenja, kakor hitro mogoče v polnem obsegu ugodi. Vlada naj izdatno podpira nadarjene slovenske akademike s posebnimi štipendijami, da se bodo lahko izobrazili za vseučiliške profesorje, dotlej pa naj prizna za tozadevno državno polovico v Zagrebu napravljene izpite in doktorske diplome. — Romančuk zahteva rusinsko vseučilišče v Lvovu, Onciul rumunsko fakulteto za rumunsko zgodovino v Černovicah. Conci pa italijansko vseučilišče ter priznanje izpitov na univerzah v sosednjem kraljestvu.

Dopolnilna volitev iz veleposestva. — Dne 30. t. m. se bo vršila nova volitev enega poslanca iz veleposestva, ker se je dr. Franko odpovedal temu mandatu. — Nekateri, med njimi „Edinost“, priporočajo za liberalnega kandidata uslužbenca Monta Ant. Jakončiča.

V nedeljo zvečer bo umetniški koncert v gledališki dvorani. Pablo de Sarasate, slavni mojster v vijolinu, ki uživa veliko slavo, bo v nedeljo zvečer koncertiral v Gorici. Igral je že na dvorih skoro vseh evropskih vladarjev. Izbrana tehnika, nepopisno sladak ton njegovih gosli, ognjeviti način njegovega igranja bo privabil jutri zvečer marsikaterega prijatelja lepe umetnosti k koncertu, ki ga priredi umetnik Sarasate z umetnico Berto Max — Goldschmiedt. Večer obeta velik vžitek. Vstopnice prodaja Wokulat.

Koncert Slavjansky. — Opozarjamo na nocojšnji koncert Slavjansky, ki šteje 40 oseb, vodi slavjansky narodni pevec Dmitri Slavjansky D'Agrenev, ki slavi letos 50-letnico svojega umetniškega delovanja. Začetek ob 8h zvečer. Vstopnice se dobivajo nocoj pri vходу v dvorano. Cena numeriranim sodežem z vstopnino: 1—2 vrsta 5 K; 3—6 vrsta 4 K; 7—10 vrsta 3 K; 11—14 2 K. Vstopnina 1 K. Prostor: Central.

Vojaška vest. — Za poveljnika tukajšnjega pešpolka št. 47 je imenovan polkovnik Franc Kalsler pl. Maasfeld, ki je bil do sedaj pri 87. pešpolku v Puiju.

Razpis natečaja. — Razpisuje se natečaj za mesto računskega vajenca pri deželnem hipotečnem kreditnem zavodu v Gorici. Prosilci morajo dokazati, da so dovršili z dobrim uspehom višjo gimnazijo in realko, ali kako drugo enako šolo, kakor tudi, da so zmožni deželnih jezikov. Nadaljna pojasnila o službenih pogojih dajeta ob uradnih urah deželni odbor in deželni hipotečni kreditni zavod. Prosilci morajo predložiti svoje prošnje deželnemu odboru tekom meseca aprila t. l.

Razglas. — Na incijativo deželnega odbora se boče vršila v ponedeljek dne 30. marca t. l. v slovenskem oddelku deželne kmetijske šole na „Tržaški cesti“ teoretična in praktična predavanja o cepljenju trt po sledečem vspredu: od 9. do 10. predp. teoretično predavanja; od 10. do 12. praktične vaje; od 1/2 do 3/4 popoldne praktične vaje; od 3/2 do 5. pop. ogledovanje prostorov za cepljenje. Predavanja in praktičnih vaj se more udeležiti vsak vinogradnik, ki se prijavi deželnemu odboru do 27. t. m.

Prvi pomladanski dan je danes 21. marca. Dan je res lep in solnčen. Pomlad je tu.

Popravek. Poroča se nam, da g. Boštjančič, ki smo ga omenjali v zadnji številki radi demonstracij, ni v službi g. Kavčiča na Kornju.

V Drežnici so na dan Sv. Jožefa ustanovili „Kat. slovensko izobraževalno društvo“. Navzočih je bilo blizu 200 mož in fantov na shodu. Govoril je č. g. kurat Kalin in Fr. Kremžar. Navdušenje za društvo je veliko. Za tem se je vršil ustanovni zbor nove „kmečke hranilnice“. Govoril je Sv. Premrou o pomenu posojilnic ter Kremžar. Izvolil se je odbor, na čelu mu g. župan. Po dve in pol urnem zborovanju so se zborovalci razšli z navdušenjem.

Hranilnica in posojilnica v Mirnu naznanja, da bo imela dne 5. aprila t. l. ob 3. uri pop. svoj redni občni zbor v prostorih g. Jožefa Budihne v Mirnu z naslednjim dnevnim redom: 1. Poročilo o poslovanju l. 1907. 2. Potrditev letnega računa. 3. Volitev načelstva in računskega pregledovalca. 4. Razni predlogi.

Domobranski polki dobe zastavo in godbo, ki bo štela 24 mož. Poučevali jih bodo naredniki godb drugih pešpolkov.

Oddaja javnih del. — Oddajo se dela pri preložitvi erarske ceste med Kornjom in Goriščekom. Dotične ponudbe naj se pošljejo do 31. t. m. na tukajšnji magistrat. Kdor hoče videti načrte jih dobi tam.

Delavske stotnlje. Da bi vojaki ne morali opravljati postranskih služb, marveč se posvetili v dveletni de-

janski službi samo vojaški izučbi, name-rava vojna uprava v prehodnem stanju k uvedbi dveletne službe ustanoviti stotnije delavcev. V te stotnije se uvrsti za orožje manj sposobne novince, ki bodo služili tudi le dve leti in se jih bo vstevalo v kontingent novincev.

Operni pevec, naš rojak g. Beletto obeta napraviti na Dunaju sijajno karijero. Sedaj obiskuje še konservatorij. Vendar mu je zagotovljeno, da bo do 1. septembra dobival po 100 K podpore od dovrne opere. Od 1. sept. naprej pa bo angaževan kot član dovrne opere, dasiravno bo obiskoval konservatorij še celo leto. Vodstvo dovrne opere in dirigent mnogo pričakujeta od njegovega glasu.

Predavanja v „Trg. obrtnem društvu“ nocoj ne bo radi koncerta Slavjansky. — Predavanja bo prihodnjo soboto.

Tudi posnemauja vredno. — Neki okr. šolski svet na Koroškem pozivlja vse šolske svetovalce okraja, da bi v spomin 60-letnega cesarjevega vladanja v vsakem šolskem kraju na kakem primernem prostoru vsadili lipo ali hrast. Tako drevo bi bilo potem zaznamovano s kovinsko tablico, na kateri bi bila vpisana letnica 1908 in pa „cesarjeva lipa“ ali „cesarjev hrast“. Mogoče, da bo ta namera dobila dosti posnemalcev, ker veljalo ne bo skoraj nič, drevo pa bo vendar pričalo poznim rodovom 60-letni cesarjev jubilej.

„Zadružni Dom“ v Ljubljani. „Zadružna zveza“ v Ljubljani je kupila Grajzerjev hotel na Dunajski cesti za 195.000 kron. V hiši bodo nastanjena društva „Zadružna zveza“, „Gospodarska zveza“, „Mlekarska zveza“, „Zadružna tiskarna“, „Obrtna kreditna zadruga“, „Občinska hranilnica“.

Slov. kat. akad. društvo „Zarja“ v Gradcu si je na I. red. obč. zboru dne 13. t. m. izvolilo sledeči odbor za letni tečaj: Predsednik iur. Ivo Česnik, podpredsednik cand. iur. M. Malnerič, tajnik iur. P. Rupnik, blagajnik iur. V. Polak, knjiž. iur. N. Oberman, gosp. med. A. Aršek.

Opozarjamo na oglas slami-karske zadruge v Mengsu na Kranjskem. Podjetje je narodno in zatorej vsega priporočila vredno.

Vodstvo „Nar. Tiskarne“ naznanja onim preč. cerkvenim predstojništvom, ki so naročila velikonočne spovedne listke (rdeče), da se jim bodo dostavili prve dni prih. tedna. Toliko naznanje, da ne bo reklamacij.

Ljudska opekarna v Biljah

naznanja, da prodaja opeko od 1 januarja t. l. sama in neodvisno od »Centralne razprodaje opekarniških izdelkov v Gorici«, ter ni več z omenjeno tvrdko v nobeni zvezi. —

Prva goriška tovarna umetnik ogrjev

s strojnimi obratom izdeluje: rakete, bengalične luči, rimske sveče, kolesa i. t. d. i. t. d.

Kot posebnost izdeluje papirnate topiče. Zlasti priporoča jubilejne traspapirne v velikosti 120 cm x 200 cm s podobo cesarjevo; in 100 cm x 150 cm z monogramom.

Ferd. Makuc

pooblaščen in priznan pyrotehnik Gorica, C. F. G. 34.

(Iz prijaznosti se sprejemajo naročila tudi v kavarni „Dogana“ tik sodnijske palače.)

JUHE IN OMAKE
PRIPRAVLJENE IZ
Armour-jevega
Mesnega izvlečka
so močne, izdatne in cene.
Kjer se ga ne dobi, naj se piše ponj pod naslovom
HEINRICH STÖSSLER, DUNAJ, 1/20.

Mlad gospod išče z aprilom

mirno sobo

če megoče z vso oskrbo.

Ponudbe na dr. FERFOLJA v Tolminu.

Odlikovana
mizarska
delavnica s stroje-
— vim obratom —
GORICA
— Tržaška ulica 18 —

ANT. ČERNIGOJ

izdeluje:

Za stavbe:	Za sobe:	Za cerkve:
Vrata okna podove stornice pregraje i. t. d.	Omare postelje mize umivalnike ponočne omarice stolice i. t. d.	Altarje klopi prižnice pulti klečalnike i. t. d.

ZALOGA:

vsakovrstnih strgarskih izdelkov kakor: nog stebri-
čev, važev itd. — Vsakovrstnih rezbarskih izdelkov,
kakor: cimirjev, podporic i. d.

Stroji na električno gonilno silo.

VABILO

k

izvanrednemu občnemu zboru

Kmetijskega društva

reg. zadruga z neomejeno zavezo v Cerknem,
kateri se bode vršil

dne 29. marca t. l.

v dvorani „Gospodarskega doma“ takoj po zadnji sv. maši.

DNEVNI RED:

1. Prememba pravil.

ODBOR.

POZOR!

POZOR!

Slamnikarska zadruga

v Mengšu, Kranjsko.

priporoča svojo bogato zalogo moških, ženskih in
M M M M otroških slamnikov M M M M

Naročite čimprej da se more naročilo pravočasno izvršiti.

Narodno podjetje! Solidna postrežba!

Ilustrovani ceniki franco in zastonj!

Vsakemu se na željo pošljejo vzorec slamnikov na
ogled, ako se to želi

Išče se zastopnik za Goriško.

Slovenci! Poslužujte se edino slovenske zadruga za slamnike!

Svoji k svojim!

Svoji k svojim!

Edina slovenska

Kleparska in koncesionirana delavnica
za plin in vodovodno inštalacijo

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7. (Kopačevi hiši)

se toplo priporoča ANA vd. ČUFER

vsem gg. odjemalcem, posebno pa kmetovalcem. Preskrbljena je z vsemi
potrebščinami, ki spadajo k tej stroki. V zalogi ima: mehe za žvepljanje
trt; zadnji sistem škropilnic za vitrijol; polivalnike za vrte in patentirane
ventilaterje za dimnike itd. — Poprave se izvršujejo točno in po najnižji ceni.

ANTON BREGANTIČ,

POSLOVODJA.

Svoji k svojim!

Svoji k svojim!

Knjigoveznica Ivan-a Bednařik
se je preselila

v ulico della Croce št. 6. (nasproti „Sol. Domu“).

Nardiri & Wolf

izključno zastopništvo tovarne „ETERNIT“
za celo Primorsko cementne
asbestove plošče za pokrivanje streh
GORICA via Vetturini 11 GORICA

Najboljši krov sedanosti **Eternit-
skrilj**, lahek, čvrst, varen proti burij,
nevihti, in ognju.

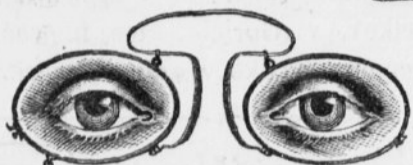
Z blagom sem zadovoljen

je izvrstno

poroča Prvi kranjski tovarni testenin trgovec Ivan Čergolj iz Trsta.

Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici

Pozor!

Edino naš rojak v Gorici, optikar

I. Primožič,

na Kornju št. 13, (konec Gosp. ulice)

ima veliko zalogo optičnih izdelkov,
kakor: Raznovrstna očala, zlata in iz
nikla, stekla iz kristala, v vseh števil-
kah. V zalogi ima razne toplomere,
daljnogleda, barometre, mikroskope,
vage za vino, za žganje, za špирite,
livele za zidarje, mizarje po najnižji
ceni.

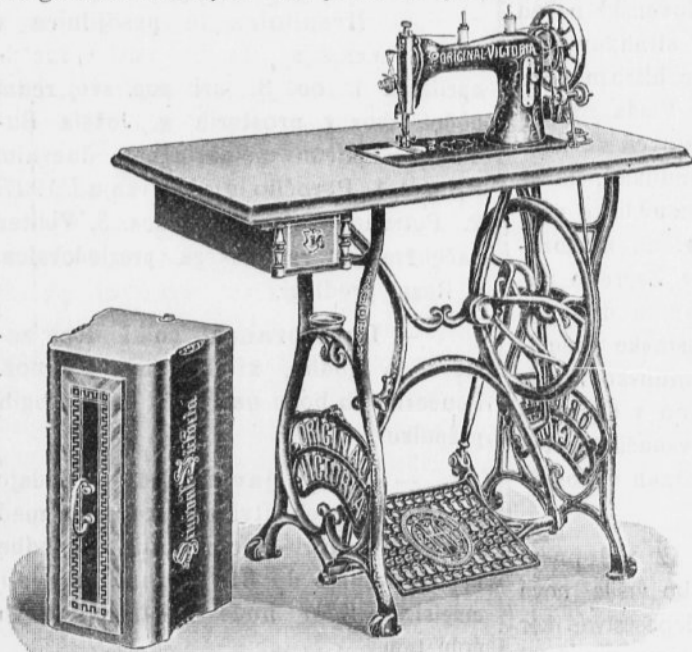
Izvršuje vsakovrstne poprave in ste
dostavlja na dom.

Epilepsija.

Kdor trpi na epilepsiji, bolezen sv. Valen-
tina in na drugih sličnih boleznih, ta naj
se obrne na privilegirano lekarno „Schwa-
nen-Apotheke, Frankfurt A. M. Tam
vdobi tozadevno brošuro brezplačno.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po
dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, da ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 15-
letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi na
domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši
za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrška stavi
na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje
brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek
vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko
ogledat si pred nakupom „Original-
Victoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“
strojev in drugih šivalnih strojev,
dvokoles „Puch“ orožja, municije in
vseh lovskih priprav pri tvrdki,

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.